

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.549 van 20 maart 2012
in de zaak A. 202.380/XII-6751**

In zake: Caroline WAERZEGGERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Steven Van Geeteruyen
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de UNIVERSITEIT GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

Katrien DE GRAEF
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dominique Matthys
kantoor houdend te 9000 Gent
Sint-Annaplein 34
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 9 november 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

“- het advies van de faculteitsraad van de faculteit Letteren & Wijsbegeerte sine die waarbij wordt geadviseerd om mevrouw De Graef voor te dragen als eerste kandidaat en om haar in te schalen als docent (Tenure

Track-stelsel), in de eerste weddeschaal vanaf 1 oktober 2011 en om [Caroline Waerzeggers] voor te dragen als tweede kandidaat;
- de beslissing van de raad van bestuur van verweerster dd. 16 september 2011 waarbij kandidaat Katrien De Graef wordt aangesteld voor het voltijds ambt van docent (Tenure Track) voor een opdracht in het vakgebied Assyrologie en geschiedenis van het Oude Nabije Oosten en waarbij aan de kandidatuur van [Caroline Waerzeggers] geen gunstig gevolg werd verleend.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 16 januari 2012 heeft Katrien De Graef gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 maart 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Steven Van Geeteruyen, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Patrick Devers, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Dominique Matthys, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Zowel verzoekster als tussenkomende partij stellen zich samen met negentien andere belangstellenden kandidaat voor het voltijds ambt van docent in het *Tenure Track*-stelsel, te begeven in de faculteit Letteren en Wijsbegeerte van de Universiteit Gent binnen de vakgroep talen en culturen van het Nabije Oosten en Noord-Afrika, in het vakgebied Assyriologie en geschiedenis van het Oude Nabije Oosten.

Op 29 juni 2011 beslist de faculteitsraad om tussenkomende partij als eerste, verzoekster als tweede en B. als derde kandidaat voor te dragen.

Op 16 september 2001 besluit de raad van bestuur van de Universiteit Gent zich aan te sluiten bij de voordracht en de motivering van de faculteitsraad en tussenkomende partij aan te stellen voor de duur van vijf jaar in het bedoelde ambt.

IV. Tussenkoms

4. Katrien De Graef is de begunstigde van de bestreden beslissingen, er is dan ook reden haar verzoek tot tussenkomst in te willigen.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij en tussenkomende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zou alleen nodig zijn indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VII. De voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van verzoekster

7. Verzoekster doet in het inleidend verzoekschrift met betrekking tot het nadeel gelden wat volgt:

“In Vlaanderen bieden enkel de UGent en de KULeuven het vakgebied Assyriologie aan. In Gent was er een mogelijkheid tot voltijdse aanstelling, in Leuven is er enkel vacature voor een halftijds ambt, hetgeen voor verzoekster onmogelijk te combineren valt met haar ambt aan het University College te Londen.

Maar ook buiten Vlaanderen is het eerder uitzonderlijk dat er voor het vakgebied Assyriologie een vacature wordt geplaatst. Getuige hiervan de 21 (!) kandidaturen voor de betreffende betrekking. Zulks heeft alles te maken met het gegeven dat de studierichtingen in de ‘kleine letteren’ het in heel West-Europa bijzonder moeilijk hebben. In Nederland zijn achtereenvolgens de Universiteit Amsterdam, Nijmegen en Groningen verloren gegaan voor de Assyriologie. Aan de Vrije Universiteit Amsterdam zijn in 2005 een hoogleraarschap en een docentschap samengevoegd in 1 docentschap. In Leiden wordt de huidige hoogleraar waarschijnlijk niet opgevolgd.

De vacature van verweerder is met andere woorden een unieke en allicht enige gelegenheid voor verzoekster om in haar eigen taalgebied te kunnen doceren in het vakgebied Assyriologie. Naar alle waarschijnlijkheid krijgt verzoekster nooit in haar carrière nog een dergelijke opportuniteit. Een loutere annulatie kan dit nadeel dan ook niet of niet voldoende te niet doen. Hierbij is het duidelijk dat het nadeel voor verzoekster niet pecuniair is en zeker ook niet uitsluitend moreel. Het nadeel van verzoekster bestaat er in dat zij door de bestreden beslissing allicht nooit meer de kans krijgt om in haar eigen taalgebied, laat staan aan een Vlaamse universiteit, in het vakgebied Assyriologie te kunnen doceren.”

Beoordeling

8. Wie voor een betrekking kandideert, moet ermee rekening houden dat aan haar kandidaatstelling wordt voorbij gegaan. Dat risico is inherent aan elke kandidaatstelling, en geldt in de regel niet als het vereiste ernstig nadeel.

9. De Raad van State laat de bewering ter terechtzitting van verzoekster onbesproken, dat de door haar begeerde betrekking een zodanige uitstraling heeft in vergelijking met de betrekking die zij thans uitoefent aan het University College te Londen, dat zij op goede grond mag aanvoeren door de tenuitvoerlegging van de bestreden maatregel een uitzonderlijk ernstig nadeel te ondergaan dat in afwijking van het in herinnering gebrachte principe toch de gevraagde schorsing mag verantwoorden.

10. Het volstaat immers vast te stellen dat verzoekster de bal volkomen mis slaat als zij over het moeilijk herstelbaar karakter van het aangevoerde nadeel beweert “dat zij door de bestreden beslissing allicht nooit meer de kans krijgt om in haar eigen taalgebied, laat staan aan een Vlaamse universiteit, in het vakgebied Assyriologie te kunnen doceren”.

De nietigverklaring immers van de aanstelling van tussenkomende partij, doet precies de kans herleven voor verzoekster om alsnog voor de betrekking in aanmerking te komen.

Het nadeel, zoals het is aangevoerd in het inleidend verzoekschrift, is dan ook alles behalve moeilijk herstelbaar. Die vaststelling spoort overigens met de vaste rechtspraak van de Raad van State dat het morele nadeel om bij een benoeming te worden voorbijgezien ten voordele van een andere kandidaat, vanuit het oogpunt van het administratief recht in de regel volledig wordt goedge maakt door de vernietiging van de benoeming.

11. Ter terechtzitting betoogt de raadsman van verzoekster dat zij “vanaf vandaag” ervaring moet kunnen opbouwen en dat het mislopen van die mogelijkheid wel degelijk voor verzoekster een moeilijk herstelbaar nadeel aantoonst.

Vooreerst zij daarop geantwoord, dat verzoekster aldus met een nieuw betoog op de proppen komt dat zij in het inleidend verzoekschrift had moeten neerschrijven.

In haar sollicitatiebrief van 27 april 2011 geeft verzoekster, die sinds 1 september 2010 zelf in een *tenure track* positie verbonden is aan het University College te Londen als *lecturer in the history of the Ancient Near East*, voorts zelf aan, dat haar daar ruimschoots de kans wordt geboden haar onderzoek en onderwijs naar eigen inzicht te ontwikkelen en dat ieder Assyrioloog begrijpt dat de nabijheid van het British Museum een extra aantrekkingskracht vormt. Ook de Raad van State begrijpt dan dat verzoekster thans en in afwachting van een uitspraak ten gronde geenszins van nuttige ervaring verstoken blijft.

12. Er is niet voldaan aan ten minste één van de grondvoorwaarden die vervuld moeten zijn, opdat een vordering tot schorsing ingewilligd mag worden.

BESLISSING

1. Het verzoek van Katrien De Graef tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 maart 2012,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Geert Van Haegendoren